

РЕШЕНИЕ

№ 15407

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **307** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба М. В. Г., ЕГН [ЕГН], чрез адвокат А. Ч., срещу Решение № 1040-21-744 от 15.12.2025 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждания № С-21-999-00-[ЕГН]/14.10.2025 г. и № С-21-999-00-[ЕГН]/14.10.2025 г., издадени от ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите.

В жалбата са наведени доводи за неправилно приложение на материалния закон (чл. 45. ал. 1, т. 2 КСО), включително неправилно формиране/изчисляване на 60-дневния лимит при наличие на повече от един осигурител и издадени болнични за едни и същи периоди. Навеждат се доводи за съществено нарушение на административнопроизводствените правила - чл. 35 и чл. 36 АПК - непълно изясняване на фактите и събиране на доказателствата и чл. 59. ал. 2 АПК - формални мотиви. Излагат се аргументи и за несъответствие с целта на закона - социалната закрила при обективна нужда от грижа за болно дете.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява. В представени писмени бележки поддържа жалбата и претендира разноски, за което предоставя списък.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от упълномощен процесуален представител – юрк. Б., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С разпореждане № С-21-999-00-[ЕГН] от 14.10.2025 г. и Разпореждане № С-21- 999-00-[ЕГН] от 14.10.2025 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите на основание чл. 45, ал. 1, т. 2 от КСО е постановен частичен отказ за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност на М. В. Г. за периода от 13.10.2025 г. до 01.11.2025 г. по представени болнични листове № Е. и № Е., издадени общо за времето от 03.10.2025 г. до 01.11.2025 г. /вкл./ - 30 календарни дни, издадени за повече от един работодател, с код 26 - за придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст.

Разпореждане № С-21-999-00-[ЕГН] от 14.10.2025 г. и Разпореждане № С-21- 999-00-[ЕГН] от 14.10.2025 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите, са оспорени по реда на чл.117 от КСО с отделни жалби, като жалбите са разгледани в едно общо производство по чл.117 от КСО във вр. чл.32 от АПК.

С обжалваното в настоящото производство Решение №1040-21-744/15.12.2025 г. на директора на ТП на НОИ С. – град са потвърдени Разпореждане № С-21-999-00-[ЕГН] от 14.10.2025 г. и Разпореждане № С-21- 999-00-[ЕГН] от 14.10.2025 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите, като са разгледани всички наведени от страна на жалбоподателя възражения и са изложени подробни мотиви по всяко от тях.

От страна на административния орган е посочено, че за изплащане на парично обезщетение по реда на Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/, в ТП на НОИ - С. град са представени удостоверения - приложения № 9 от осигурители „ОВЕРГАЗ Метрология“ ЕАД с към болничен лист № Е. за периода от 03.10.2025 г. до 01.11.2025 г. вкл. - /30 календарни дни/ за придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст и от осигурител „100 ОУ Н. Г. - СО район С.“ към болничен лист №Е. за периода от 03.10.2025 г. до 01.11.2025 г. вкл. - /30 календарни дни/ за придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст.

Извършена е допълнителна проверка в информационната система на НОИ, при която е установено, че за М. В. Г. са представени удостоверения - приложения № 9 към общо 12 болнични листове /по 6 бр. за осигурител/ с причина с код 26 гледане на дете до 18 - годишна възраст за детето В. М. Г. от осигурители „ОВЕРГАЗ Метрология“ ЕАД и „100 ОУ Н. Г.- СО район С.“.

С оглед установените факти от страна на административния орган е направено заключение, че представените през 2025 г. болнични листове за жалбоподателя с причина 26 - „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“ са издадени за общо 80 календарни дни.

Посочено, че по приобщените от осигурителите „ОВЕРГАЗ Метрология“ ЕАД и „100 ОУ Н. Г. - СО район С.“ удостоверения приложения № 9 по болнични листове № Е., № Е., № Е., № Е., № Е., №Е., № Е., № Е., № Е., № Е., издадени на лицето М. В. Г. са изплатени парични обезщетения за гледане на дете до 18- годишна възраст за 50 календарни дни.

По представените удостоверения - приложения № 9 към болнични листове № Е. и № Е. за общ предписан период от 03.10.2025 г. до 01.11.2025 г. /вкл./ - 30 календарни дни на жалбоподателя е изплатено парично обезщетение за периода от 03.10.2025 г. до 12.10.2025 г. /вкл./ - 10 календарни дни до максимално допустимите 60 календарни дни при съобразяване с изричния текст на чл. 45, ал. 1, т. 2 от КСО.

При извършената допълнителна служебна проверка в информационната система на НОИ е установено също, че на майката на детето В. М. Г. - Д. П. П. няма издадени болнични листове с

причина 26 - „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“ за календарната 2025 г. С оглед разпоредбата на чл. 45. ал. 1. т. 2 от КСО и установените факти административния орган е приел, че правилно с оспорените пред него разпореждания е постановен частичен отказ за остатъка по процесните болнични листове № Е. и № Е. за периода от времето на неработоспособността - от 13.10.2025 г. до 01.11.2025 г. /вкл./, тъй като лицето няма право на парично обезщетение за гледане на болно дете повече от 60 календарни дни за една календарна година - 2025.

По делото, като доказателства са приети документите представени с административната преписка, както и такива приобщени в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу оспорваното Решение № 1040-21-744 от 15.12.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство, съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е Решение №1040-21-744 от 15.12.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно Заповед № 1712/17.08.2015 г. на Управителя на НОИ. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Спазени са административнопроизводствените правила. Процесните разпореждания също са издадени от компетентен орган – началник сектор „Контрол“, в отдел „ПОВН“, съгласно Заповед № Ц 1015-21-79/03.02.2017 г. С цитираната заповед е възложено на изброените в нея служители да издават разпореждания за отказ за изплащане на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите на ДОО. Процесните разпореждания са обжалвани по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Съгласно чл. 40 ал.1 от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Общата норма на чл. 4 ал.1 КСО дава дефиниция на понятието осигурено лице за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс, като характерен белег за наличие на това качество е заемане на длъжност или изпълняване на трудова/служебна функция – до преустановяване изпълнението и, респ. заемане длъжността.

По силата на чл.45 ал.1 т.2 КСО парично обезщетение при условията и в размера на паричното обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване се изплаща и за гледане или належащо придружаване за медицински преглед, изследване или лечение в страната или в чужбина на болно дете до 18-годишна възраст - до 60 календарни дни през една календарна

година общо за всички осигурени членове на семейството, като в този срок не се включва времето за гледане на дете по т. 3 – 5.

Именно в тази хипотеза се намира и жалбоподателят, предвид възрастта на неговото дете и основанието за ползване на болничен, респ. временна неработоспособност.

На основание правилото на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по, ал. 1 от наредбата се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, регистър „Трудови договори“, регистър „Пенсии“, регистър „Трудови злополуки“, регистър „Професионални болести“, регистър „Парични помощи за профилактика и рехабилитация“ и от регистър „Парични обезщетения и помощи от ДОО“, както и данните от удостоверенията по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2 от наредбата. В този смисъл преценката на правото на парично обезщетение се извършва от компетентния административния орган на база данните, съдържащи се в гореизброените източници на информация.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО за всеки болничен лист осигурителите, техните клонове и подразделения и осигурителните каси представят в НОИ удостоверение по образец съгласно приложение № 9 с данни относно правото на парично обезщетение. За лицата, осигурени по повече от едно правоотношение/основание за осигуряване при един осигурител, за всеки болничен лист се представят отделни удостоверения за всяко от правоотношенията/основанията за осигуряване.

По делото няма спор по фактите. Приобщени са болнични листове, както следва: № Е. за периода от 22.02.2025 г. до 28.02.2025 г. /вкл./ с причина 26 – „придружаване и гледане на дете до 18 -годишна възраст“, режим „домашен“ - 7 календарни дни; № Е. за периода от 15.05.2025 г. до 21.05.2025 г. /вкл./ с причина 26 – „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“, режим „домашен“ - 7 календарни дни; № Е. за периода от 22.05.2025 г. до 23.05.2025 г. /вкл./ с причина 26 – „придружаване и гледане на дете до 18 -годишна възраст“, режим „домашен“ - 2 календарни дни; № Е. за периода от 30.08.2025 г. до 02.09.2025 г. /вкл./ с причина 26 – „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“, режим „свободен“ - 4 календарни дни; № Е. за периода от 03.09.2025 г. до 02.10.2025 г. /вкл./ с причина 26 - „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“, режим „свободен“ - 30 календарни дни; № Е. за периода от 03.10.2025 г. до 01.11.2025 г. /вкл./ с причина 26 – „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“, режим „свободен“ - 30 календарни дни; № Е. за периода от 22.02.2025 г. до 28.02.2025 г. /вкл./ с причина 26 - „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“, режим „домашен“ - 7 календарни дни; № Е. за периода от 15.05.2025 г. до 21.05.2025 г. /вкл./ с причина 26 - „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“, режим „домашен“ - 7 календарни дни; № Е. за периода от 22.05.2025 г. до 23.05.2025 г. /вкл./ с причина 26 „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“, режим „домашен“ - 2 календарни дни; № Е. за периода от 30.08.2025 г. до 02.09.2025 г. /вкл./ с причина 26 - „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“, режим „свободен“ - 4 календарни дни; № Е. за периода от 03.09.2025 г. до 02.10.2025 г. /вкл./ с причина 26 - „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“, режим „свободен“ - 30 календарни дни; № Е. за периода от 03.10.2025 г. до 01.11.2025 г. / вкл./ с причина 26 - „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“, режим „свободен“ - 30 календарни дни.

Към същите са представени Удостоверения № 9 към болнични листове с причина код 26 гледане на дете до 18- годишна възраст за детето В. М. Г. от осигурител „100 ОУ Н. Г.- СО район С.“ и

„ОВЕРГАЗ Метрология” ЕАД.

От представените удостоверения - приложения № 9 към болнични листове № Е. и № Е. за общ предписан период от 03.10.2025 г. до 01.11.2025 г. /вкл./ - 30 календарни дни е видно, че на жалбоподателя е изплатено парично обезщетение за периода от 03.10.2025 г. до 12.10.2025 г. /вкл./ - 10 календарни дни до максимално допустимите 60 календарни дни.

При съвкупната преценка на доказателствата се установява, че административния орган правилно е приложил разпоредбата на чл. чл.45 ал.1 т.2 КСО. Противно на твърденията на жалбоподателя, видно от болничните листове е, че същите са издадени за общо 80 календарни дни при един осигурител. В този смисъл правилно за процесиите болнични листове № Е. и № Е. за периода от времето на неработоспособността - от 13.10.2025 г. до 01.11.2025 г. /вкл./ е постановено разпореждане за частичен отказ, тъй като лицето няма право на парично обезщетение за гледане на болно дете повече от 60 календарни дни за една календарна година – 2025 г.

Във връзка с това съдът приема за неоснователни всички възражения на жалбоподателя относно начина на определяне на лимита на нормативно установените дни. От страна на административния орган са извършени справки и са изложени ясни мотиви за начина на формиране на общия брой календарни дни.

По отношение на представената по делото медицинска документация, която касае здравословното състояние на В. М. Г. следва да се посочи, че същата е неотнормируема към предмета на спора, тъй като същата касае единствено приложението на разпоредбата на чл. чл.45 ал.1 т.2 КСО и по-конкретно надвишен ли е максималният брой календарни - 60 през 2025 г. за ползване правото на парично обезщетение.

Единствените хипотези, при които е налице основание за удължаване на срока по чл. 45, ал., т. 2 от КСО са предвидени в чл. 45, ал. 1, т. 3 – 5 от КСО. В този смисъл изключение се предвижда единствено при: гледане на дете под карантина до 18-годишна възраст, болно от заразна болест - до изтичането на срока на карантината; гледане на болно дете до 3-годишна възраст, настанено в заведение за болнична помощ заедно с осигурения - за времето, през което осигуреният е бил в заведението; гледане на здраво дете до 12-годишна възраст, върнато от детско заведение или училище, поради карантина на заведението или на училището, или на отделна група или клас в него, или поради карантина на детето – до изтичането на срока на карантината. В настоящия случай не са налице доказателства случаят да попада в някоя от посочените хипотези, поради което не може да се приеме, че е налице основание за удължаване на посочения в чл.45. ал. 1, т. 2 от КСО срок.

С оглед гореизложеното съдът приема, че правилно с Разпореждане № С-21-999-00-[ЕГН] от 14.10.2025 г. и Разпореждане № С-21- 999-00-[ЕГН] от 14.10.2025 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите на основание чл. 45, ал. 1, т. 2 от КСО е постановен частичен отказ за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност на М. В. Г. за периода от 13.10.2025 г. до 01.11.2025 г. по представени болнични листове № Е. и № Е., издадени общо за времето от 03.10.2025 г. до 01.11.2025 г. /вкл./ - 30 календарни дни, издадени за повече от един работодател, с код 26 - за придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст.

Ето защо, Решение № 1040-21-744 от 15.12.2025 г. на директора на ТП на НОИ - С.-град, с което са отхвърлени жалби на М. В. Г. с вх. № 1012-21-1453 от 28.11.2025 г. и с вх. № 1012-21-1454/28.11.2025 г. на М. В. Г. срещу Разпореждания № С-21-999-00- [ЕГН] от 14.10.2025 г. и № С-21-999-00-[ЕГН] от 14.10.2025 г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите е правилно и законосъобразно.

Съобразно изложеното жалбата се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за

юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева, определен на основание чл. 37 от ЗПП във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съобразно чл. 12 и §5 от ПЗР на Закона за въвеждане на еврото в Република България дължимата сума е 102,26 евро

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 1-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-744 от 15.12.2025 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С., с което са потвърдени Разпореждания № С-21-999-00-[ЕГН] от 14.10.2025 г. и № С- 21-999-00-[ЕГН] от 14.10.2025 г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите.

ОСЪЖДА М. В. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на Националния осигурителен институт разноси по делото в размер на 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест евроцента/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ